

באיוק...

סיפורה של מדידה – סיפור עממי

עובד קדמ, המח' להוראת המדעים, מכון ויצמן למדע

בכפר קטן, (בכל הסיפורים מופיע כפר קטן, אך הכפר הזה היה באמת קטן) היגה אטשבים בדעה: כיצד לכוון את שעוניהם. לשם כך מינו את אחד הטשבים. גפקודו היה אדוארד בכל יום אהאש הגבדה שבמחיצת הכפר ואיורג ויהי בדיוק בשעה שש בדעה, ולא פיה יכוונו את שעוניהם. כך התנהלו הצבחים משך כמה שנים, עד שיום אחד היעד הכפר מורה אדם אפיסיוקה. המורה, אחרי שלמד את הסיפור, נאש למחנה על השעות ושאל: "כיצד אגה יודע מתי השעה היא בדיוק שש בדעה? דנה או האיש: "פשוט מאז. בכפר יש שדן זקן, ובאלון המאורה של אנוגו יש כרונומטר מדויק מאז. כל דעה, בשעה 5.55 אני דעה צריכו, לכוון את שעוני ועזאה לגבדה אבד את גפקודו."

האך המורה אל השדן הזקן: "שמדתי שיש אק כרונומטר מדויק מאז."

"אמת ויציב" דנה הזקן.

יכויצ אגה יודע שהוא מדויק? הקשה המורה.

"פשוט מאז" דנה השדן. "בכל יום בשעה שש בדיוק, נוכיג ויהי, ולא פיה אני לכוון את הכרונומטר!!"